

ΕΤΟΣ 58ον

16 Μαΐου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (2972)

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς...». Στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων διαβάζουμε ἓνα ἀπόσπασμα τῆς συγκληνιστικῆς προσευχῆς τοῦ Χριστοῦ στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ μετὰ τό Μυστικό Δεῖπνο. Σ' αὐτή τήν προσευχή, ἡ ὁποία εἶναι ἓνας διάλογος τοῦ Υἱοῦ μέ τόν Πατέρα, ἀκοῦμε μεταξύ ἄλλων ὅτι ὁ Χριστός δόξασε τόν Θεό καί ἀποκάλυψε τό ὄνομά Του στούς ἀνθρώπους: «ἐγνώρισα αὐτοῖς τό ὄνομά σου καί γνωρίσω».

Ἡ ἔννοια τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ

Πολλές φορές μέσα στήν Ἁγία Γραφή γίνεται λόγος γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Ποιά ὅμως, ἄραγε, εἶναι ἡ ἔννοια αὐτῆς τῆς δόξας; Ἡ ἀπάντηση εἶναι σαφῆς καί κατηγορηματική. Ἦ Ἐστω καί ἂν ἡ δημιουργική κυριαρχία τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀπόλυτη παντοδυναμία Του ἀποτελοῦν στοιχεῖα τῆς δόξας Του, αὐτή κορυφώνεται στήν ὑπέρτατη προσφορά τῆς ἀγάπης Του. Ἡ κατεχοχὴν δόξα Του βρίσκεται στή σταυρική Του θυσία. Τό ἀπόλυτο μεγαλεῖο Του στίς τραγικές καί ὀριακές στιγμές τοῦ Πάθους. Τό ὕψος τῆς ταπείνωσῆς Του στίς ὥρες τοῦ ἔσχατου ἐξευτελισμοῦ στήν κορυφή τοῦ Γολγοθά. Ἦνας σύγχρονος θεολόγος ὑπογραμμίζει ὅτι «ἡ δόξα τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου εἶναι ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου ἀποδοχή τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί, ἐπομένως, ἡ κοινωνία καί ἡ ἔνωσή του μέ τόν Θεό, δηλαδή ἡ σωτηρία». Γι' αὐτό καί οἱ πιστοί καλοῦμαστε στόν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας σέ μιά ἄλλου εἶδους δόξα.

Ἡ τάση τοῦ ἀνθρώπου γιά τή δόξα εἶναι ἔμφυτη, ἀφοῦ ὅλοι εἴμαστε πηλασμένοι γι' αὐτή. Ὅμως ἡ ἀμαρτία, ὡς διεστραμμένη κατεύθυνση ὑπαρξης καί ζωῆς, μᾶς ὀδηγεῖ σέ ἐσφαλμένο δρόμο. Ἦ Ἐτσι, λοιπόν, ἀναζητοῦμε τήν καταξίωση τῆς προσωπικῆς καί τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς μέ ἀθέμιτα μέσα, καταδικασμένοι στή ματαιότητα καί τό κενό. Ἡ ἐπιδίωξη τῆς ἀναγνώρισης καί τῆς ἐπιβεβαίωσῆς μας ἀπό τοὺς ἄλλους εἶναι ματαιοφροσύνη, ἀφοῦ ἀποδεικνύεται,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιζ' 1-13)

«Ίνα ὦσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱὸς σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἔτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφάνερwsά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεις ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

ἄν ὄχι ψεύτικη, σίγουρα, ὁμως, σχετικὴ καὶ φευγαλέα. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐπιμένει νὰ ἀνατρέπει τὴ λογικὴ μας. Μᾶς ἵέει ὅτι ὑψωνόμαστε κάθε φορά πού θυσιαζόμαστε. Δοξαζόμαστε κάθε φορά πού μαθαίνουμε νὰ ὑπομένουμε πειρασμούς, συκοφαντίες, ἀδικίες. Καταξιωνόμαστε κάθε φορά πού συγχωροῦμε, κάθε φορά πού σταυρώνουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ τὰ πάθη του.

Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ

«Ἐφάνερwsά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις». Γιά τοὺς Ἰουδαίους ἡ κυρίαρχη ἔννοια τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐκείνη τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Παντοκράτορος. Ὁ Χριστὸς ἀποδεικνύεται Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτσι φανερώνει τὸν Θεὸ Πατέρα Του. Ὁ Πατέρας δοξάζεται διὰ τοῦ Υἱοῦ. Ἡ φανέρωση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ Πατέρα εἶναι ἡ φανέρωση στὸν κόσμο τοῦ μυστηρίου τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Τὸ μυστήριον τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀγάπης τῶν προσώπων, πού ὀδηγεῖ στὴ σωτηρία μας. Αὐτὸ τὸ μυστήριον διατύπωσαν μὲ προσευχὴ καὶ ὑπερασπίσθηκαν μὲ ἀγῶνες καὶ δάκρυα οἱ Πατέρες τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.), πού σήμερα τιμοῦμε.

Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὤν, ὁ κατεξοχὴν ὑπάρχων. Τὰ πάντα ὑπάρχουν καὶ παίρνουν πνοὴ ζωῆς ἀπὸ Αὐτόν. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε αὐτοὶ πού ὑπάρχουμε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ ἐσέκωσε ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια του εἰς τόν οὐρανόν εἶπε, «Πατέρα, ἤλθε ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱόν σου, διὰ νά σέ δοξάσῃ καί ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσίαν πού τοῦ ἔδωκες ἐπί ὄλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νά δώσῃ ζωήν αἰώνιον εἰς τόν καθένα ἀπό ἐκείνους πού τοῦ ἔδωκες. Αὐτή εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή: τό νά γνωρίζουν σέ τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί τόν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὅποιον ἔστειλες. Ἐγώ σέ ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, ἐτελείωσα τό ἔργον πού μου ἔδωκες νά κάνω, καί τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μέ τήν δόξαν πού εἶχα μαζί σου πρῖν νά ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τό ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μου ἔδωκες ἀπό τόν κόσμον. Δικοί σου ἦσαν καί τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καί τόν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μου ἔδωκες, εἶναι ἀπό σένα, διότι τὰ λόγια πού μου ἔδωκες, τοὺς τὰ ἔδωκα καί αὐτοί τὰ ἐδέχθησαν καί ἐγνώρισαν ἀληθινά ὅτι ἐβγῆκα ἀπό σένα καί ἐπίστεψαν ὅτι σύ μέ ἔστειλες. Ἐγώ γι' αὐτούς παρακαλῶ, δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά ἐκείνους πού μου ἔδωκες, ἐπειδή εἶναι δικοί σου καί ὅλα τὰ δικά μου εἶναι δικά σου καί τὰ δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δέν θά εἶμαι πλέον εἰς τόν κόσμο, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι εἰς τόν κόσμο, καί ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἄγιε, φύλαξέ τους μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου πού μου ἔδωκες, διὰ νά εἶναι ἕνα ὅπως εἴμεθα ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τόν κόσμο, ἐγώ τοὺς ἐφύλαττα μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους πού μου ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καί κανένας ἀπ' αὐτούς δέν ἐχάθηκε παρά ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, διὰ νά ἐκπληρωθῇ ἡ γραφή. Ἀλλά τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καί αὐτά τὰ λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμῃ εἰς τόν κόσμο, διὰ νά ἔχουν τήν χαράν μου μέσα τους τελείαν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλιη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

«κατ' εἰκόνα» Ἐκείνου πού εἶναι τό πρωτότυπο. Εἴμαστε αὐτοί πού ἀντλιοῦμε δύναμιν ἀπό τή χάριν Του. Εἴμαστε παιδιά Του, υἱοί καί θυγατέρες Του, «κεκλημένοι» νά ζήσουμε καί νά πορευθοῦμε στήν καινούργια ζωή τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὥστε «ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν». Κάθε φορά πού γνωρίζουμε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουμε τόν ἑαυτό μας. Ἀπαντᾶμε στό ἐρώτημα ποιό εἴμαστε καί γιατί ὑπάρχουμε. Τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ φανερώνει τό ἀληθινό πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφοῦ ὁ Θεός εἶναι Μυστικός, αὐτό σημαίνει ὅτι καί ὁ ἄνθρωπος ἔχει μυστικά βᾶθη. Δέν εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἡ ἀρχή καί τό τέλος τῆς ὑπαρξῆς του, ἀλλῆ ὁ Θεός εἶναι τό Α καί τό Ω τῆς ὄντοτήτάς του. Ἀφοῦ ὁ Θεός εἶναι ἕνας στή φύση ἀλλῆ τριαδικός στά πρόσωπα, ἔχει δηλαδή κοινωνία προσώπων, αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ζήσει χωρίς κοινωνία, σχέση, ἐπικοινωνία καί ἀγάπην.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, ἡ γνώση καί ἡ ἐπὶ κλήση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἕνα ἐξωτερικό καθῆκον ἢ μιὰ θρησκευτική δοξασιά. Εἶναι θεμελιώδης

16 Μαΐου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΑΠΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ)
«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.),
Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Μαΐου, Η΄ ἀπό τοῦ Πάσχα (τῆς Πεντηκοστῆς).
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, π΄ 12.

ἀλήθεια ὑπαρξης καὶ νοήματος ζωῆς πού μᾶς φανέρωσε ὁ Χριστός καὶ πρέπει νὰ ἐμπιστευόμαστε. Ἐσὺ μὴν ξεχνᾶμε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας, γιατί τότε ξεχνᾶμε τὸ ἀληθινὸ μας πρόσωπο, καὶ ἔτσι, ἄγνωστοι γιὰ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό, χανόμαστε στὰ δαιδαλώδη μονοπάτια τοῦ κόσμου καὶ στὸ λαβύρινθο τῶν ποικίλων θεωριῶν καὶ ἀδιεξόδων του.

Ἄρχιμ. Ν.Κ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ, ἐπιμέλεια

Πρωτοπρ. Ἡλία Μαρκαντώνη καὶ Εὐαγγ. Γ. Καρακοβούνη.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομὴ ἀκολουθιῶν κυριότερων κινήτων καὶ ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριον καὶ πλῆρες ἑορτολόγιο.

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (ἐγκόλπιο, σέ πολυτελὴ ἔκδοσιν).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

«**ΕΙΣ ΨΩΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περὶ προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχῆς ἀπὸ τὸν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίττη).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸν Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λευθυνητής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr